

Erregeetako erloju magikoa

Brunak bost urte zituen, eta Blau anaia txikiak hiru. Irrikaz zeuden Errege gaueko desfilea ikusteko. Plaza nagusia haurrez eta familiez beteta zegoen. Koloretako argiak eta zintzilikatutako izarrak zeuden, eta magiak hatz-puntetan kilima egiten ziela zirudien.

Plazaren erdian erloju handi bat zegoen, eraikin bat bezain handia. Baina… ez zeukan orratzik!

— Begira, Blau! Erloju arraroa da! —esan zuen Brunak.

Bat-batean, udaletxeko balkoian pertsonaia bitxi bat agertu zen: Erlojugilea. Zuhaitz-enbor bat zeraman kapela gisa, sudur izugarria zuen eta irribarre misteriotsua egiten zuen.

— Kaixo, haurrak! Erregeek seietan atera behar dute, baina erlojuak ez dauka orratzik! Horrela ez dute jakingo noiz den ordua!

— Zer egin dezakegu? —galdetu zuen Brunak, liluratuta.

— Orratzbilatzailea behar dugu. Hiru kontatutakoan haren izena oihukatzen baduzue, agertu egingo da, orratzak jartzeko eta erlojuari giltza emateko!

Haurrek elkarri begiratu zioten, begiak zabal-zabalik.

— Bat, bi, hiru… ORRATZBILATZAILEA!

Magiaz bezala, automata bibotedun bat agertu zen, giltza handi bat eskuan. Kontuz jarri zituen orratzak eta erlojuari giltza eman zion. Tik-tak, tik-tak… Erlojua martxan zegoen!

Baina Erlojugilea balkoira itzuli zenean, sudur handian hazka egin zuen.

— Seiak dira… baina kanpaiak ez dira jotzen ari! Entzuten ez badituzte, Erregeek ez dute jakingo atera behar dutenik.

— Eta orain zer egingo dugu? —galdetu zuen Blauk, kezkatuta.

— Mailukariak behar ditugu!

Hiru kontatutakoan, haur guztiek oihukatu zuten:

— MAILUKARIAK! MAILUKARIAK!

Hiru automata arraro eta dibertigarri agertu ziren. Beren antzerki-saioan elkarri buruan kolpetxoak ematen zizkioten jostailuzko mailuekin, gero eta handiagoekin. Denak barrez ari ziren. Hain ziren dibertigarriak, inork ezin baitzion begiratzeari utzi.

— Orain bai! —esan zuen Erlojugileak—. Soinu nahikoarekin kanpaiak joko dute, eta Erregeek jakingo dute ordua iritsi dela!

Klonk, klonk, klonk… Soinua plaza osoan zabaldu zen. Bat-batean, Hiru Errege Magoak argiz eta opariz betetako karroza magikoetan agertu ziren. Denak aho zabalik geratu ziren. Brunak eta Blauk hainbeste txalo egin zuten, hatzak gorritu zitzaizkien.

Plaza musikaz, barrez eta erloju magikoa martxan jartzen lagundu izanaren ilusioz bete zen.

— Nire bizitzako desfilerik onena izan da! —esan zuen Brunak.

— Nirea ere bai! —gehitu zuen Blauk, ahizpa besarkatuz.

Orratzbilatzaileari, Mailukariei, Erlojugileari eta haur guztiei esker, Erregeak garaiz atera ziren. Gaua magiaz, pozez eta barrez bete zen.